

När den akaiska flottan hissade segel för att återvända till Grekland stod Phyllis på stranden för att se sin älsklings skepp, eftersom han lovat att komma tillbaka och ta henne till sin brud. Men Akamas skepp hade blivit skadat och måste repareras inför resan och var därför försenat. Phyllis trodde att hans skepp hade förlit och att han var död eller kanske att han seglat till Grekland utan henne.

Hon dog av sorg men *Hera*, *Zeus* maka och den trogna kärlekens gudinna, förvandlade henne till ett mandelträd. När Akamas nästa dag kom med sitt skepp och sökte Phyllis kunde han bara kyssa trädets bark. Men då började trädet genast att blomma med underbara skära blommor, trots att det var så tidigt på våren att trädet ännu ej fått några blad. Detta har förblivit dess kännetecken och skiljt det från andra träd: det blommar på bar kvist. Den vackra historien om Phyllis handlar om den jungfruliga gracen i mandelträdets tidiga blomning. Det är det första träd som blommar om våren.

Pistache

lat: *Pistacia* eng: *Pistatio* fr: *Pistach* ty: *Pistazie* gr: *Phistikia*

Äkta pistachmandel (*Pistacia vera* av det grekiska ordet *phistikion* = grönmandel). Detta träd odlas sedan 3000 år i subtropiska trakter för sina goda mandlars skull. Den lilla ön *Egina* är känd för sina pistachodlingar, här odlas trädet i stora fält

Pistachmandelträdet är nära släkt med mastix och terpentinträdet men det är inte lätt att se. Det är ett litet sommargrönt träd med grå stam och smala, slingrande grenar. Trädet kan bli upp till sex meter högt, men i odlingarna håller man det lågt för att lättare kunna plocka frukterna. De gröna pistachmandlarna är mycket populära i Grekland. På varenda grekiskt kafé springer små pojkar och säljer dyra pistachnötter och folk sitter och tuggar dem. De äts rostade

och saltade. Dessutom används de ofta som smaktillsats i glass och kakor. Pistachglass är smaklig och säljs även här hemma i Sverige..

Trädet är parbladigt med ett till tre stora, grågröna äggformiga parblad. Blommorna är grönaktiga.

På träden sitter väl synliga stora klasar av vitgröna-gulröda spetsiga hårda frukter som innehåller den ätbara kärnan, pistachnöten.

Valnötsträd

lat: *Juglans regia* eng: *Walnuttree* fr: *Noix*, *Noyer* ty: *Walnussbaum* gr: *Karidiá*

Valnötsträd tillhör *valnötsfamiljen*, *Juglandaceae*, och härstammar från Balkanhalvön, där det har odlats lika länge som fikonsträdet. Till Rom kom trädet från Grekland. Det var heligt både hos greker och romare, i Grekland var det helgat åt *Zeus*, i Rom åt överguden *Jupiter*. Dess latinska namn *Juglans* kommer av *Jovis glans*, vilket betyder Jupiters ollon. Av detta namn är det lätt att förstå att det symboliserade fruktsamhet. Nötterna ansågs vara gudamat och äts vid bröllop och religiösa fester.

Det germanska ordet valnöt betyder helt enkelt »främmande nöt« från det germanska ordet *welsh* eller *velsk* som betyder utländsk.

Valnötsträdet är hemmahörande på Balkanhalvön men odlas på många håll i Europa. Det lever på kalkhaltig och stenig men inte torr jord. Det är ett stort träd, 30 meter högt, med bred krona, grova grenar och silvergrå bark, ett mäktigt och härligt skuggträd.

Det har ett vackert och mycket värdefullt trä, brunt med oregelbundna mörkare slingor, som används till snickerier, framförallt till fanering av fina och dyrbara möbler.

Bladen är glänsande gröna, ganska stora, läderaktiga och väldoftande. De är parbladiga med stora parblad och ett toppblad. Hantblommorna hålls samman i gröngrå hängen, som kommer samtidigt som bladen. Honblommorna är små, gröna och oansenliga och sitter i knippen om två till fem.

Frukten är stor för att vara en nöt, den är rund och har ett grönt köttigt hölje. Själva nöten eller nötskalet är fårat och nötkärnan, som vi väl känner igen från vårt julfirande, har ett egendomligt ut-

